

Nedėldienio Skaitymas.

NEDELINIS LAIKRAŠTIS.

Apmokėsnis: su prisiuntimu metams 2 rub.
pusmečiui 1 rub.
be prisiuntimo metams 1 rub. 40 kap.
pusmečiui 70 kap.

Rėdākcija Kaune.

REDAKTORIUS IR LEIDĖJAS

kunigas pralotas Antanas Karosas.

◆◆◆ Už atskirą numerį 4 kap. ◆◆◆

Už apgarsinimus imama nuo eilutės arba jos vietos ant paskutinio puslapio 20 kap. ant atskiro lapo 10 kap.
Už nekrologus imama kaip už apgarsinimus.

№ 21.

Kaunas. d. 9 (22) gegužio

1906 m.

Pirmi metai.

Jau atspauzdinta nauja knygelė

GARBĖ MARIJAI.

Gegužės mėnesyje pamaldos Šv. Marijos Panos pagarbinimui. Kaina 12 kap.—Centralinė sankrova **Kaune K. Rutskio** (pirmiaus I. Zavadzko) knygyne. 10-2

MUSŲ VARGAI IR REIKALAI.

III.

Mokinkimės ir tobulinkimės!

— Tėvai, ar skaitote laikraščius (gazėtas)? neseniai paklausiau vieno sodiečio-ukininko.

— Ne, neskaitome,—atsakė sodietis į manę su nusistebėjimu pažiūrėjęs, ir tuojaus pridurė: o kam tų „gazėtų“ tamsiam žmogui reikia? ponai, kunigai tegu „gazėtas“ skaito, o tamsiam žmogui—žagrė, spragilas, dalgis, kirvis, tai jie bent duoną, o „gazėtos“ duonos neduoda...

— E, tėvai, niekus šneki,—perkirtau,—kad skaitytumė „gazėtas“, nebutumė toksai kvailas, apsišviesitumė...

— Koks aš kvailas? ar man gazėtos duos duoną? pašoko ant manęs, tarsi supykęs sodietis.

— Na, tėvai, ar tu nori, kad gazėtų leidėjai arba rašytojai prisiųstu tau duonos kepalą arba lašinių paltį? tariau šypsodamas.

— Ne! aš to nenoriu, bet kokia man bus iš gazėtų skaitymo nauda? kad aš dirvą ariu, rugius arba miežius pjaunu, tai žinau, kad aš iš to duoną turėsiu... o iš gazėtų skaitymo, ką aš turėsiu? nieko... laiką veltui praleisiu ir daugiau nieko...—aiškino vis sodietis.

— Gerai, tėvukai, kad apie dirvos arimą priminiai,—tariau,—bet pasakyk man, ar tamista tuojaus duoną apturi kaip tiktai žagrė į dirvą įkiši? ne, duonos dar neapturi! bet visupirmu dirvą ari, paskui akėji, sėji, praėjus dar pusmečiui pjauni, į kluonus veži namon,—kūli mali, kepi ir tuomet tiktai „duo-

na“ teišėina. Na, o kad tu pirm arimō arba pirm sėjōs pažiūrėtumė į gazėtą arba į kningą ir paskaitytumė mokintų žmonių raštus, kuriuose yra parašyta kaip reikia dirvą arti, akėti, kaip įkrėsti, kuomet ir kaip sėti, tai „duonele“ daug geresnė ir baltesnė valgytumi...

— Ar-gi?—paklausė sodietis, tarsi apie tą abejodamas.

— Tikrą tiesą sakau! beskaitydamas gazetas ir kningas išmoksi netiktai ukininkauti t. y. žinosi kaip reikia žemę išdirbti ir gyvuolius auginti, bet žinosi, kaip žmonės ant svieto kituose kraštuose gyvena, ką jie dirba, kokia pas juos tvarka, kaip jie valdosi—rėdosi ir tt.

— Naje!—tarė sodietis šypsodamas,—skaitė kokias tai kningeles ir gazetas mano kaimyno sunus, Poškėčių Jurgis ir ką jis išskaitė ir išsimokino? „Dievo nėra, tikėjimo nereikia, kunigų ir Bažnyčios nereikia, visi katalikai—kvaili,“ o tiktai jis vienas gudragalvis ir mokintas, ba, jis skaito kningas ir gazetas... Saugok Dieve nuo tokių žmonių! Aš ir savo vaikams pasakiau, kad man neįjokių rašpalaikių neskaitytumėte, ką į tokius „bedievius“ turėtumėte pavirsti...

— Mat', tariau nusistebėjęs iš to sodiečio atvirumo,—tarp kviečių visados atsiranda kukalių. Tarp gerų kningų ir gazėtų atsiranda ir blogos, kurios skaitytojus tiktai paikina arba iš kelio tikėjimo išveda. Tokių kningpalaikių arba gazėtų neskaitykite, yra tai nuodai (tručizna)... kurie užkrečia žmogaus dvasią... bet skaitykite katalikiškas gazėtas arba raštus, kuriuose pamatysite ir pažįsite bedievių melagystes ir mokėsite nuo jų apsisaugoti, pažinsite tikėjimo tiesas ir savo gyvenimo ydas. Gera kninga arba geras laikraštis (gazėta) yra vien tiek, ką geras tėvas arba gera motyna, kurie rupinasi, kad vaikas butu dievobaimingas, sveikas, gerai pavalgęs, šiltai apsirėdęs ir tt.

— Na, tai viskas puikiai—gražiai, bet jau žmogui darbininkui, labiausiai vasaros metą, gazėtą skai-

tyti nėra laiko, reikia dirbti... — tarė sodietis išklauses mano kalbos.

— Žinoma, — atsakiau, — darbininkas sodietis gazetoms arba kningoms skaityti neturi tiek laiko, kiek turi ponai arba kunigai, bet kasdieną atidėdamas po pusę valandos gazetų arba kningų skaitymui, man rodos, daug nesugaištu, o šventadieniais ir ilgiaus galėtu paskaityti.

— Šventą dieną reikia švęsti...

— Teisybė, kad šventą dieną reikia švęsti arba anot katekizmo reikia Bažnyčioje „Mišių šv. su pamokslais klausyti“, bet jug ne ištiesą dieną teklausote „Mišių šv. su pamokslais“, o tiktai keliatą valandų, o teip visą dieną esate liuosi... taigi tą liuosą laiką ir apverskite ant skaitymo kningų ir gazetų.

— Gerai butu, kad žmogus visas liuosas valandas ant gero apverstumi, bet mūsų nelaimė, kad mes visas liuosas valandas arba nedėldienius apverčiame ant nieko arba kartais ant pikto, kaip tai, ant girtybės arba ant artimo apkalbinėjimų — išrodinėjo sodietis.

— Tikrą tiesą pasakiai, tėvai, — pritariau, — kad visas liuosas valandas apverstumite ant skaitymo kningų arba gazetų, tai visai nereikėtu skųsties, kad kningų ir gazetų skaitymui neturite laiko. Reikia mokėti tiktai laiką gerai sunaudoti, o jo pakaks ir darbui dirbti ir gazetoms skaityti. Pasižiūrėkite į uos ukininkus, kurie skaito gazetas, o jų visi darbai yra kuogeriausiai nudirbti. O tie, kurie nieko neskaito arba tingi skaityti, tai tankiausiai jie tingi ir paprastą darbą dirbti: jie geriaus nueina pas kaimyną arba į girtybės namus ir teip sau ištiesą dienele parvėpso arba pergirtuklauja. Ką šinkorius jiems papasakoja apie karę arba kitus sviète atsitikimus, to jiems ir pakanka. Šinkoriai su degtinės buteliais yra tai šaltiniai ju viso mokslo ir apšvietimo. Pirmiaus neturėjome savo gazetų, bet dabar, atsiradus lietuviškiems laikraščiams (gazetoms) kreipties prie šinkorių ir klausti: „kas girdėties“, butu gėda... Už **2 rublių***) per metus galima žinoti visas „naujienas“ ir visus svarbesnius pasaulėje atsitikimus. Negana to dar. Gali pasimokinti kaip reikia ukę vesti, gyvolius auginti, — Evangelijos išguldymus paskaitvti, žodžiu sakant, turėsi visokių naudingų žinių per ištiesus metus už **2 rubliu**.

— Bet iš kur tamsus žmogus gali žinoti kame tie laikraščiai išeina? kas jam gali laikraštį parupinti? paklausė sodietis tarsi norėdams jau parsišiuzdinti „gazetą“.

— Ogi nueik pas savo kunigelius, padėk 2 rub., tai už nedėlios laikraštį apturėsi, — paaiškinau.

Mano Jonas (toksai buvo to sodiečio vardas) truputį pagalvojo, ištraukė iš kišenios 2 rubliu ir ant stalo padėjęs, tarė:

— Prašome man partraukti „gazetą“...

*) „Nedėldienio Skaitymas“ tiek kaštuoja.

Už nedėlios Jonas jau skaitė „gazetą“ ir „kvailiais“ vadina tuos, kurie nieko neskaitė.

Tai-gi, **mokinkimes** ir **tobulinkimes** dvasiškai, medžiagiškai ir doriškai!..

Dėdė Atanasas.

Sveikata.

(Kunigo Geručio)

T a s a.

4. Kuomet, kiek ir kaip mnms valgyti ir gerti?

Mokslas ištyrė, juog pilvo veiksmė yra kaikuri parėda. Tai yra, pilvo syvai atsiskiria paskirtame tiktai laike, e kituomet neatsiskiria ir tuomet gromulys eina prasčiau. Rodos, juog tai rišas su žmogaus papročių, kokioje dienos valandoje jis yra papratęs valgyti. Paprotis yra — kaip žinome — antra gamta ir verčia mumus, kad prisilaikytume paprastų valgymo valandų. Nors pilvo syvai teka bepaliaubos, vienok teka kuodaugiausiai tada, kada maistas randas pilve. Taigi, tie syvai, belaukdami paskirtos valgio valandos, susirenka tuščiame pilve didžioje daugybėje, pilvo sienos pradeda riestis kruvon ir apsireiskia bado jausmas. Jeigu tokiaime pilvo padėjime nepasiskubiname jo pagelbėti, ikišę kokio noris peno, tuomet anie syvai, netekę darbo, leidžias žemyn į strosias žarnas, bado jausmas išnyksta ir žmogus peralkęs nebenori valgyti. Jeigu visgi valgo, kad nebuti nevalgusiam, ir tai valgo skubiai ir daug, tuomet pasidaro pilve visai negera. Pavalgęs priderančiame laike, žmogus jaučias sotus, sveikas, linksmas, e peralkęs pavalgęs gauna smilksnių skausmą, galvos sunkumą, negerumą, upo pagedimą, dyglius pilve, riemenį ir kitas sunkenybes. Tą bėdą yra galima prašalinti šiteip. Reikia valgant kitsyk' nebevalgyti nieko kieto ir tiršto, alė srėbti skystutę sriubą ir tai visai iš palengva. Tuomet vėl pradeda skirtis nauji gromulio syvai ir atsiranda noras valgyti. Beskuo prancuzų patartė sako: *Apetitas* atsiranda bevalgant. Lietuvis sako: *Neragavęs* nežinosi.

Meilutis Skaitytojau! Žinai dabar, kaip reikia daryti. Tikiuos, tu valgysi nuošiol vienodoje adynoje, nes to reikalauja tavo sveikata. Rasi, tu turi pačią, vaikus ir šeimyną, reikia, kad tu nesirgtumei. Tau susirgus, kas juos varguolėlius penės?

Tiems, kurie dirba neparsunkiai, kurie daugiau dirba galva neg rankomis, — tiems užtenka valgius tris kartai par dieną. Pirmas kartas **pusrytis** apie 7-8 valandą. Pusrytis lai buna visuomet lengvas, kaip va: pienas, salikline kava, vaisiai žali, ar virti, rupi duona, sviestas avižų kruopienė ir tt. Labai yra sveika nepusrytauti tuojau išlipus iš lovos, bet reikia **pavaikščioti***) šviežiame ore 1-2 valandi, arba

*) Nevisas šis straipsnis pritaikinta sunkaus darbo žmonėms (Red.)

padirbinėti kanors, kad tuotarpu apsireikštu bado jaušmas ir vidurių mašina pradētu prašyti sau darbo.

Antras kartas **pietai** apie 1-2 valandą. Čia jau reikia šiltos sriubos su žirniais, pupomis, kruopais, vaisiais, daržovėmis ir tt. sulyg to, kokia prisieina metų dalis: vasara, ruduo, ar žiema. Galima pridėti prie visoko truputį mėsos. Trečias kartas **vakarienė** apie 7-8 valandą vakare. Vakarienė, kaip ir pusrytis, privalo būti lengva, pigiai virškinama.

Darbininkai, kurie sunkiai dirba, vaikai kurie tebeauga, pratarpėliai tikką pasikėlę iš ligos, gali pridėti prie trijų kartų dar du: **priešpietį** apie 10 valandą ir **pavakarienė** apie 4 po dvylikos. Ale reikia valgyti visai nedaug ir duoti partrukį po tikrųjų valgių bent po 3 valandas. Tai dėlto, kad nesugaišintumei gromulio.

Bet pati geroji, kaip pilvui, teip ir visam kunui, yra tevalgyti tik 3 kartus par dieną*) Nes pilvas, kaip ir kiti sąnariai, reikalauja pailsio. Koks čia būtų pilvui pailsis, jei kimštume jį penkis kartus par dieną, kaip tai daro lepunai. Jie, eidami guliu, barioja penktą atvėjį, dagi su mėsa. Kad jų pilvas būtų šikšnos, ir tuomet neištūrėtų neplyšęs.

Žmonėms silpno pilvo ir tris kartai par dieną yra daug. Jiems yra visugeriausia valgyti tiktai du**), 11 valandoje prieš pietus ir 5 vakare, arba 8 ryto ir 4 pavakarėje. Tai taisyklė būtų neprošalį ir sveikiemsiems***). Vidurdienyje visi sutverimai nori pasilsėti, reikėtu tat ir pilvą pailsinti. Reikėtu nustumti pietus tenlinkon po dvylikos, kad neprisieitu vėl imtis už darbo su pilnu pilvu, kaip su maišu. Anglai pusrytauja 12-1 valandoje, e pietauja****) 5-6 pabaigę dienos darbą. Ir tai daro parpuikiai; pridėtu ir mums sekti juos. Tuomet vakarienė būtų nebereikalinga. Čia labai daug pelnytu sveikata ir ukė! Teip žmogui gyvenant, saldus miegas būtų užtikrintas, pilvas turėtu pakaktinai laiko atsigauti ir rytojaus apetitas apsireikštu kuošvelniausias.

Anot daktaro Nikolio (Nichols), daugybė visokių pilvakenčių pigiai išgytu, jei tevalgytu tik vieną, ar du sykiu par 24 valandas. Vienok jie valgo, paklausę burtininkų, kas dvi adyni ir valgo, ką vien nutveria. Dagi valgo nesveikus sau valgius, bet mėsos ekstraktus, mėsos arbatą, kisielius, žuvį, paukščius. Tulas teip pavalgęs užpilia dar stipru vynu, ar degtine. Reikia tik stebėtis, kodėl jie dar nemiršta! Žmonija yra bais' apsilaidusi. (toliaus bus)

Žinios iš Lietuvos.

Pandėlys (Kauno g., Zarasų pav.) Ukininkas Inčiura, pirm trijų dešimtų metų nusipirko iš dvari-

*) Tai pritinka visiems, atskyrus sunkum kunó darbu užimtus, vaikus, besitaisiančius po ligos ir k. p. (Red.)

**) Prie sunkaus darbo vargiai užteks. (Red.)

***) Nesidarbuojantiems sunkiai. (Red.)

****) Tik labai gausius mėsiskus valgius vartoja. (Red.)

ninko Koscialkauskio kelias dešimtis dešimtinių žemės ir per tą visą laiką ramiai sau darbavos: nėkas jo neužkabino, nėkas nekibo prie jo nupirkto žemes.

Seniaus (kaip tikrai yra, tai nežinau) buk prie Gimbutių prigulėjęs žemės plotas, kurį Inčiura nupirko iš Koscialkauskio. Gimbutiečiai, dabar savindamies tula plotą, pradėjo ginti Inčiurai išdirbinėti žemę. Šis padavė žmones teisman. Gimbutiečiai, nelaukdami teismo nusprendimo, piktų kurstytojų pakurstyti, nutarė varyti Inčiurą iš dirvos su basliais ir vieną panedėlį apdauže vieną Inčiurą e kitam be maž suskaldė galvą. Inčiura padavė juos assesoriui.

Balandžio 17 d. Inčiura su šeimyna išėjo artų. Gimbutiečiai (arta 40 žmonių) susejo varytų jo. Štai ateina uriadninkas su septyniais stražninkais, kurie liepė žmonėms atsitraukti ir išsiskirstyti. Kaikurie, klyksmui pakilus, griebė stražninkams už krutinės, e vienas dar buk iššovęs iš burio, nors ir nekludė nėko. Tadą stražninkai pradėjo šaudyti į žmones ir keletą žmonių sužeidė, e du žmogu užmušė ant vietos (Gaigalą ir Glemžą); iš šitų paskutinių užmuštas yra vienas iš kurstytojų, antrasgi bemaž visai nekalta, tiktai kruvos prisilaikas. Stražninkai suėmė dar keliatą žmonių ir nuvedė juos prie asesoriaus.

Snaudalis.

Šilavas. Balandžio 13 dienoje Sandrauskiuose nutiko nelaimė. 40 metu vaikas bulbiu rusyje rado sau galą. Reikia žinoti, jog pas šilaviečius yra paprotis, savo bulbeles ir kitas daržoves laikyti per žiemą užkastas smilčių kalniukuose ant laukų. Tuos rusius dirba paprastai šiaip: iškasa pailgą duobę. į vieną galą plačią į antrą susmailintą. Plačiojo galo priešakyje įkasa du medžiuku, viršunėje su šakutėmis; ant tų šakučių uždeda skersmedį, o ant skersmedžio dvi kartiki, kuriedvi smailiajame rusio gale susiduria. Potam apdeda kartikes velėnomis, padarydami per tatai rusiui stogiuką, ir rasis gatavas. Iš tokio tai rusio gaspadoriaus vaikas drauge su tarnaitę ėme tą dieną laukan bulbes. Kad jau buvo gangreit rusį ištuštinę, mergaitė jame budama pasergėjo, kad rasis taisos griuti. Sušuko ji tadą: „rasis griuna“. Vyriškis tai išgirdęs, pasilenkė ir pro dureles įkišęs į rusį galvą, apveizėjo jo stogelį ir apčiupnojęs jį atsiliepė: „nei griuna, nei ko“. Tuomi tarpu skersmedis drauge su žemėmis krinta jam ant sprando, įverčia jį ant galvos į rusį ir prislėgia. Mergaitė dar iš pradžios mėgina vaikiną gelbeti, bet matydama viena nieko neveiksianti, išsikasa pro pasidariusią antrame rusio gale skylę laukan ir bėga į namus, apie pusę varsto atstuo esančius, šaukti žmones į pagelbą. Bet ant to šaukimo subėgę žmonės, randa tą vaikiną jau užtroškusį, nebgyvą. Visi tai patyrę persigando ir parsitikrino, jog teisingi yra Išganytojaus žodžiai, primenantįs žmonėms, kad visados būtų pasiruošusiais mirti, nės nežino nei vietos, nei valandos, kame ir kada juos mirtis užklups.

Nuo praėjusio rudens pradėjo pas Šileviečius lankytis karštligė. Visupirma jis kibo į žydus miestelyje, potam perėjo ant krikščionių, o paskiaus ir lauku gričias pasiekė, kaikurių ir prie mirties privarydama. Teip va jo iš svieto išvaryta tapo Balandžio 17 dienoje šių metų mergaitė 28 metų Antonina Novogrodzka. Budama gailėsingos širdies, priėmė ji pas savę karščiais susirgusį klebono tarną arba liokajų, užleisdama jam nuo savęs apgyventą kambarį ir jį rupestingai per visą jo ligos laiką, kuri tęsėsi keletą nedėlių, priveizėdama. Bet, matyti, ligonį sargindama, nabage ir pati tąją ligą užsikrėtė, nės, klebono tarnui pagyjus, atsigulė ir jau daugiaus nebekėlė. Porą nedėlių pasirgusi pasimirė. Kitą gelbėdama, pati savo gyvybę prarado, arba geriaus sakyti ją atrado, nės Išganytojus pasakė, jog kas pražudys dušią savo, tai yra gyvybę, žinoma iš meilės Dievo ir artimo, tas atras ją.

Nabašninkė buvo labai dora mergaitė: tyki, kantri, darbšti, mylinti ir pažadėjusi Dievui panystę, tikrai dievobaiminga. Užtaigi gražiai, krikščioniškai gyvenusi, gražiai ir ramiai, apveizėta kelius syk ŠŠ. Sakramentais, persiskyrė su šiuomi pasauliu. Gražų teipogi ir palaidojimą užsipelnė. Abudu kunigu su karunomis nulydėjo ją ant kapu. Žmoniu teipogi buvo gražus burelis. Klebonas pasakė pamokslėlių bažnyčioje, pagirdamas jos tykumą, kurio tankiai truksta moteriškoms. Norėdamas paraginti moteris sekti jos pavykslą, pasakė jog malonus yra Dievui aniolu giedojimas, bet dar meilesnis Jam moteru tylėjimas. Potam pakėlė prakalboje nabaštikės kantrumą ligoje, jos atsidavimą ant Dievo valios, o labjausiai jos pasišventimą dėl kitų gero, kas šiuose savimeilės laikuose ir kovos už buvį retu tėra daigtu. Teip va, netaiso žmogus pats sav kelią, dėlto kad kitas juomi važiuos ir iš jo darbo pasinaudos,—kamendorius pakalbėjo ant kapu, pagirdamas jos panystę, išrodindamas tos doros gražumą ir augštumą, ir griaudingais žodžiais paragindamas mergaitės mylėti tą dorą ir branginti ją, kad galėtu užsipelnyti amžiną garbę.

Jurivinkas.

K a u n a s. 3 d. gegužio Jo Mylista **Vyskupas Palliulionas** išvažiavo atsilsėti į Vaitkuškius netol Ukmergės. Ketina ten išbuti visą gegužės mėnesį ir pradžioje birželio Kaunan pagrįžti.

Balandžio 30 d. **Radviliškyje** pasimirė altarista kun. Juozapas Laukavyčius turintis 74 m. amžiaus.

Vidžiai (Zarasų pav.). Naktį iš 30 balandžio į 1 gegužio ištiko miestelyje didelis gaisras. Sudegė penkta dalis namų. Bažnyčia tris kart buvo užsidegusi, bet kiekvieną kartą suskubo užgesinti, teip kad paliko išgelbėta. Klebonija teipogi paliko išgelbėta, kitos visos klebonijos trobos sudegė. Pragaištis klebonas apturėjo lig 3 tukstančių. Klebonijos trobos niekur nebuvo apdraustos (užstrachovatos).

Žinios iš visos Rusijos.

Moskva. Pasikėsinimas ant admirolo Dubasovo Maskvos general-gubernatoriaus gyvybės. Balandžio 23 d. Dubasovas grįžo namon iš cerkvės po pamaldų; kadą jau buvo ant gatvės ties savo rumu, jaunas žmogus su oficeriškais drabužiais apsirėdęs, metė po general-gubernatoriaus vežimo bombą užslėptą dėzelėj' nuo cukerkų. Trenksmas, bombai plystant, buvo girdėti beveik visame mieste; kaikurie manė šaudant iš armatų dėlei karališkos iškilmes tą dieną apvaikščiotos. Dėl trenksmo smarkumo išbirėjo langų stiklai general-gubernatoriaus rumuose ir kituose aplinkiniuose namuose tos pusės kur bomba sprogo. Tamsus debesis iš dumų ir smilčių pridengė visą ruimę prieš gen.-gubernatoriaus rumus. Dumams pasklidus atsidengė baisus reginys. Grafas Konovnicin'as su nuplėstu viršugalviu ir išdrėgstu šonu pludo savo kraujuose; jį regimai akiesmirksnėje mirtis užklupo; tas pats atsitiko ir su užmušėju; čia pat ant žemės parkritęs į galvą sužeistas gen.-gubernatoriaus vežėjas; arkliai pirmaisiais ratais vežini, išsigandę nuo trenksmo lėkė it padukę. Vienas sargas numestas į šalį.

Bet tas, t. y. Dubasovas ant kurio gyvybės kėsytos, išliko gyvas; jis buvo išmestas iš vežimo ir sužeistas į kojas, galvą ir krutinę keturiose vietose; dar savo sylomis atėjo iki savo rumų ir tik įjęs. dėl skausmų didumo pradėjo alpti ir prašęs kad neštu; yra viltis, jog jis pasigaus. Dar nesusekta kuo vadinasi tas kurs metė bombą; rasta pas jo 2 pasportu; iš aprėdų ir pavidalo matyti jį buvus mokytu ir turtingu. Laikraščiai sako užmušėji buvus siųstą revoliucijoniškosios partijos; Dubasov'ui mirtis esanti paskirta už tas skerdynes, kurias jis surengė pabaigoj praėjusių metų Maskvos gyventojams meginusiems nusikratyti valdžios iungu. Jau seniai tykota ir kėsytos, k. a. Sausio 6 d. ir Velykų naktį Dubasov'ą nužudyti ir dar kiti esą siųsti butinai tai padaryti.

(Kov. Tel., gaz. Peterb.)

Ekaterinoslav'is Balandžio 24 d. Dar viena žmogžudystė. General-leitenantas Žoltanovski's, iš vardo visai nežinomas rusų visuomenei, nežinia dėlko ir už ką paskirtas Ekaterinoslav'io general-gubernatoriumi, ir užimdamas tą vietą paprastomis priemonėmis pildė valią Vitte's ir Durnovo. Nebuvo girdėti kad tas „naujas“ generalas butu pragarsėjęs nors savo nožmumu (piktumu), todėl ir, visuomenė stebisi, dėlko jis tapo užmuštas Balandžio 24 d. 8 valand. vakare kadą važiavo ant gelžkelio stoties. Telegramai praneša, jog šovė į jį vyriškiai papliupomis visi kartu. Generalas mirtinai sužeista į galvą žemiau ausies. Nuneštas ant keščių į ligonbutį generalas veikiai numirė, visą laiką budamas be žado.

Suimtas, tarytum' del papročio, vienas jaunikaitis; mat, kas-žin' kam pasirodė, jog jis galėjo prisidėti prie užmušimo; tikrieji užmušėjai pasislepė.

(Gazeta Peterburg.)

DUMA.

Trečiasis Dumos posėdis (30 balandžio).

Nedėlioje 30 balandžio apie antrą valandą atstovai pradėjo rinkties į Dumą. Trečioje valandoje atvyko pirmasėdis ponas Muromcev'as ir apskelbė Dumos posėdį už atidengtą. Pirmoje vietoje pirmasėdis pradėjo skaityti pasveikinimo telegramas, kurias subatoje nepabaigė skaityti. Tarp daugumo kitų telegramų tapo perskaitytos telegramos Serbijos rašytojų, įvairių žemės dirbamųjų draugijų, daugumo miestų, mokyklų ir įpatų.

Pabaigęs skaityti pasveikinimus, pirmasėdis pasakė, jog dabar iš eilės stovi klausimas apie išrinkimą komisijos 33 ypatų, kuri turi sustatyti visųpavaldiniausių adresą Ciesoriui ir atsakymą ant trono prakalbos.

Tapo paduotu du sumanymu (projektu). Pirmąjį sumanymą padavė Maskvos atstovas p. Čuriukovas, kursai savo sumanyme reikalavo tuojaus siųsti telegramą prie Ciesoriaus prašant paliuosavimo politiškai prasikaltusiųjų. Antrąjį sumanymą padavė atstovas Korniljev'as, kursai teip pat reikalavo amnestijos.

Perskaičius tuos sumanymus, prasidėjo bylos. Kalbėjo apie tą dalyką atstovas Seršenevičius iš Kazaniaus, vice-pirmasėdis Grodeskul, Petrunkevčius ir kunigas Tracuns iš Vytebsko gubernijos, kursai tarp kito-ko šiaip sakė: „Norėjau tikt priminti tą, ką mes vakar praleidome. Užmiršome baudžiamuosius burius ir nagaikas, kurios krinta ant valstiečių nugaros. Aš siūstas iš tos gubernijos, kurios gyventojai lig-šioliai lieja kraują, kame kalėjimai pilni sodiečių. O kaip jiems yra tuose kalėjimuose, tą aš patsai regėjau, kada man prisiėjo būti viename kalėjime. Jie gauna ant pragyvenimo po šešes kapeikas ant dienos. Galite įsitemyti, ką jie valgo. Ir štai pasirodo, jog ant vieno prasi-kaltusio uriadninkas davė pranešimą (donosą) dėlto, kad nuo jo negavo trijų rublių. Kitą pasodino kaipo įtariamą savo įpatišką priešą.“

Galop k-gas Trasun'as prašo, idant siunčiant Ciesoriui adresą pridėti prašymą apie prašalinimą visų baudžiamųjų burių ir paliuosavimą visų vietų nuo kariško stovio.

Po tų bylų balsų daugumu prasidėjo rinkimai 33 sąnarių, kurie turėjo sustatyti adresą ir atsakymą ant trono prakalbos. Į tą skaitlių pateko vienas lietuvis L. Lopas ir vienas latvis Čakste.

Išrinkus tą komisiją, pirmasėdis apskelbė pertrukį Dumos tarybose.

Pusėje septynių Duma vėl susirinko. Šiuo kartu tapo nutarta, kuomažiausiai teatidėti laiko ant įvairių nereikalingų ginčių. Atstovas Ščepkin'as iš Odesos tarp kito ko peikė aštrius išsišokimus ir aštrius žodžius Dumoje. Jis užbaigė sakyti, tardamas: „Tokie žodžiai geri yra ant mitingų bet ne Dumoje“.

Ant galo Duma išklausiusi lenkų reikalavimų, ir nusprendusi, jog tie reikalavimai bus apsvarstyti komisijoje, nutarė baigti tarybas ir atidėti posėdžius lig utarninko (2 gegužio).

Ketvirtasis Dumos posėdis (2 gegužio).

Pačioje pradžioje to posėdžio Dumos pirmasėdis pa-larė, kad Duma pasirupintu išdirbti ir sustatyti Dumos re-

guliamentą (nakazą), tai yra griežtai apribuotus įstatymus, pagal kurių kiekvienas atstovas turi apseiti. Tokių įstatymų sudėjimas tapo pavestas pirmiaus jau išrinktai komisijai iš 19 įpatų.

Po gan ilgo pertrukio minėta komisija padavė pirmasėdžiui savo sumanyma kas link Dumos reguliamento. Po trumpų bylų tapo priimti šie padėjimai (paragrafai): Kada trisdešimtis atstovų ant rašto paduoda reikalavimą, tadą gali būti pakeltas klausimas apie pertraukimą oratorių (kalbėtojų) užsirašymą ir apie sutrumpinimą kalbėjimo laiko lig penkių minutų. Tolesniai, antrame padėjime (paragrafe) Duma priėmė, kad reikalaujant penkioms dešimtims atstovų gali būti pakeltas klausimas apie galutiną pertraukimą svarstymo kokio-nors klausimo.

Galop Duma priėmė taisykles iš šešių paragrafų apie svarstymų užbaigimą, apie kalbėtojų užsirašymą ir apie svarstymų apribojimą.

Tadą prasidėjo Dumoje svarstymai atsakymo ant trono prakalbos. Valstiečių atstovai pareikalavo, kad tie svarstymai butu atidėti lig rytojaus, dėlto kad jie norėtu arčiau susipažinti su to atsakymo turiniu. Bet tas valstiečių reikalavimas tapo atmestas dėlto, kad—kaip nurodė atstovas Rodičev'as—kiekvienas galėsiąs pačioje Dumoje gerai susipažinti su tuom dalyku.

Paskui kalbėjo atstovas Miklaševski, nurodydamas, jog Duma be mažiausios veidmainystės turi išreikšti savo mislis Ciesoriui ir jog Duma turi reikalauti teisingo sodo (teismo) tiems žmonėms, kurie buvo priežastimi baisiausių atsitikimų Rusijoje.

Miklaševskui pabaigus kalbėti, gavo balsą Rodičev'as, kursai ilgą pasakė bylą; tarp kito-ko jis pareikalavo, kad bėžemiai valstiečiai butu aprupinti žeme.

Po jo kalbėjo grasas Potockis iš Volinio gubernijos. Jis pasakė, jog valstiečių aprupinimas žeme negali būti visoje Rusijoje vienodas. Jei visoje Rusijoje vienodu budu aprupinti valstiečius žeme. tad daugel vietose iš to nebutu jokios naudos. Norint tą pagerinimą įvykdinti naudingai, reikia iširti reikalus nevien' gubernijų ir paviety, bet ir valsčių skyriumi.

Vienuoliktoje valandoje 25 minutoje Duma užbaigė svarstymus ir išsiskirstė.

Penktasis Dumos posėdis (3 gegužio).

Dvyliktoje valandoje be penkių minutų prasidėjo penktasis Dumos posėdis. Vakarykščiai Duma buvo svarsčiusi atsakymą ant trono prakalbos, todėl ir šiandieną tie patiš svarstymai tęsės toliaus. Ant tribunus (sakyklos) užėjo atstovas Semionov'as kursai pasakė, į atsakymo raštą nereikia dėti aštrių žodžių, bet reikią aiškiai išreikšti Rusijos reikalus; užvis valstiečių reikalai esą labai dideli; valstiečiai nebegalėję pakelti viso sunkumo, kursai juos slėgė ir dėlto kilę agrariški judėjimai. Tie reikalavimai turį buti atsakyme išreikšti, kad valstiečiai nepasakytu, jog apie mus užmiršo.

Po Semionov'o kalbėjo atstovas Zabolotnij. Jis pradeda kalbėti kaip ir bailingai ir palengvu, bet kas-kartas jo byla eina stipryn ir balsyn. Visi pradeda klausyties. Jis pasakė, jog mes atsiųsti čion, idant nuraminti visą šalį, idant rupinties apie teisybę ir laisvę. Mes nežinome, kiek mes darbuosimes, ar 24 valandas ar penkeris metus, dėlto mes turime tuojaus pasakyti, ko mums reikia. Musų žodžiai turi buti aiškūs ir suprantami Tam, kuriam jie yra siunčiami. Darbuokimes nors lig nakties, laiko turime; mes turime rupinties, kap nuraminti musų šalį (plojimai).

Paskiaus kalbėjo keli atstovai, Kuzmin-Karavaev'as pasakė ilgą bylą prieš mirties bausmę.

Atstovas Lednickis pasakė karštą bylą gindamas svetimas tautas, gyvenančias Rusijoje. Jis užtikrino, jog tos

tautos anaipol neketina atsiskirti nuo Rusijos. Baigdamas bylą jis balsiai pratarė. Duokite visoms tautoms užganėdinti jų tautiškus troškimus, ir tatai išeis Rusijai ant gero.

Profesorius Kovaliausko stiprai užpildinėjo ant biurokratijos ir aiškino sunkų padėjimą Dumas, ant kurios gulys didžiausias atsakymas, o kuri vienok mažai tegalinti veikti.

Po pertrukio, kursai tęsė pusantros valandos, Duma vėl susirinko ir pradėjo svarstyti. Šį kartą prabilo Vilniaus vyskupas baronas Roppas. Jo byla buvo atsakanti jo luomui ir labai rimta. Tarp kito-ko jis pasakė, jog yra visų karalių karalius kursai davė žmonėms tobuliausią konstituciją, tai yra: dešimtį savo prisakymų.

Kalbėdamas toliau, vyskupas Roppas pasakė, jis kartu su Duma rupinias apie reikalus darbininkų ir valstiečių. Jis reikalavo, kad visiems butu apgarsinta amnestija (dovanojimas) ir kad nėvienas žmogus nebebutu smerčiu baudžiamas.

Vyskupui Roppui užbaigus kalbėti gavo balsą atstovas iš Vladimiro gubernijos p. Aleksinskis, kursai peikė valdžios apsėjimus kariumenėje (vaiske). Jis pasakė: ant ko valdžia apvertė milijonus pinigų, gerai parodė Port-Arturas, Laojanas ir Cusima.

Po jo daug dar kalbėtojų sakė bylas, taip kad tas Dumos posėdis prasitęsė lig-po dvyliktas naties.

Šeštasis Dumos posėdis (4 gegužės m.)

Kaip ir pirmiaus Duma susirinko apie vienuoliktą valandą ir nėko nelaukdama pradėjo toliau svarstyti. kokių žmonių reikalus išreikšti Ciesoriui. Tą kartą ilgai kalbėjo kunigaikštis Dolgorukij prieš Valstijos Tarybą (t. y. prieš Gosudaistvennij soviet). Jis tarp kito ko pasakė, jog Valstijos Taryba turi lygiai su Duma galę leisti įstatymus; toksai sumaišymas valdžios esąs pavojingas daiktas. Pār tą gali žmonės vėl laisvę prarasti.

P. Rodičev'as pasakė įstabią bylą, kurią čia talpiname.

„Su pasigėrėjimu Stachovičo kalba, supratau jo dvasią, jo prakilnų norą ir kvietimą prie visuotinos meilės, greičiau pamokslą cerkvėje, negu politišką kalbą. Jeigu būtų galima, aš ilgai pločiau delnais. Kitas dalykas. Mēs nėsame tarpininkai tarp caro ir žmonių, ne jausmų išreiškėjai, bet įstatymų leidėjai ir kaipo tokie turime skaityties su užmušimais iš vienos ir antros pusės. Ar mūsų darbas teisti? Žinodami, kad buvo bausmės, bet nebuvo apkaltinimo, nes nebuvo teismo, kam šiandien turime kaltinti užmušimus. ryto reiks kaltinti izdo plėsimą. Nejaugi manote, kad teismas dovanos nors vieną užmušimą, nors politišką? Pirmoji byla, peržiurėta prie atvirų durų su prisiekusiais, duotų daugiau ramumo, negu visos bausmės, nes mēs žinotume, kad netik užmušėjai, bet ir valdantieji nepasislėps. Norite kovoti su prasižengimais. Padarykite teisybę. Jie (rodo į ministerius) ministeriai pasėjo užmušimus, nuo kurių šalis persigando. Valdžia, kuri kavoja teisybės žibintuvą, toksai valdymas yra prasižengimas ir tik tuomet apgalėsime piktą, kada žinosime, kad pas mus yra teismas, kada jo bijos valdantieji ir kaltininkai. Jie nepaleido iš rankos valdžios vėdžių, išgėdino šalį, visus įbaugino. Stachovičius geriau supras, apie ką aš kalbu.

„Ponai! Mēs ne tarpininkai, o tik žmonių atstovai. Mēs pirmiaus turime pasakyti tiesą, kad nėra rusų žemėje tiesos, nėra teismo. Mēs perleidome ir leidžiamė laikus, kokių nematė Batijo laikai. Galas kankinimams užstos tik tuomet, kada valdžia permainsų savo budą, pasiliaus užmušimai, kuomet valdininkų eiliose bus tokipat išsižadėję savęs žmonės, kokių yra tukstančiai slėgiamųjų eilėse. Žalčių giminė, valdžios norintieji, kurie priplepėjo Carui apie maištus ir sukilimus žmonių tarpe—ot kas Rusiją atvedė į

dabartinį stovį. Viršiausiajai valdžiai dabar užstojo patogi valanda, kad mūsų, visų žmonių širdis atsivėrė ir maldaudami žmonės žiūrį į Carą, laukdami ramybės ir nusiramnimo; bet iš valdžios pusės, iš pusės tų, kurie tylėdami čia mus klauso, ar girdėjome nors vieną vilties žodį, kokį nors troškimą eiti pirmyn? ne ir ne. Mēs neatsakome už kraują ir prasižengimus, mēs neturime nešti kaltės, tegul viršiausioji valdžia nutaria, kame yra tikri kaltininkai. Tiktai tiesos ir meilės karalystė išgelbės mus ir tik tai karalystei mēs prisiekiame ir pasiliekiame ištikimi.“ (Vert V. Ž.)

Daug dar kalbėjo oratorių arba kalbėtojų, kurie norėjo šį-tą naują įdėti į adresą. Vėlai jau naktį Duma pabaigė svarstyti atsakymą ant trono prakalbos. Atsakymas galutinai tapo sustatytas. Dumos pirmasėdis Muromcev'as prižadėjo ryto paduoti jį Ciesoriui.

Ant to ir pasibaigė šeštasis Dumos posėdis. Sekanti posėdį žadėjo paskirti pirmasėdis, o kada jis turės įvykti, apie tai bus apskelbta atstovams par lakštelius.

Dumas atsakyme ant trono prakalbos visi atstovai

išreiškia Ciesoriui karščiausį norą: 1) kad butu suteikta pilna amnestija, arba visiškas dovanojimas visiems tiems, kurie yra prasikaltę prieš įstatymus, reikalaujami laisvės ir žemės; 2) kad nėvienas nei už jokių prasikaltimus nebebutu baudžiamas mirtim; 3) kad butu visur nuimtas karės stovis, nepaprastoji ir padaugintoji apsauga; 4) kad prieš įstatymus visi Rusijos pavaldiniai butu lygūs, be skirtumo luomo, tikybos, tautybės ir lyties (tai yra: kad visi turētu lygias teises kaip ponai, teip muzikai, kaip rusai, teip lietuviai, žydai, lenkai, totoriai ir tt., kaip vyriškieji teip moteriškosios, kaip pravoslauni teip katalikai, žydai, mahometonai, luteronai, kalvinai ir tt.); 5) kad Valstijos taryba butu pertaisyta; 6) kad be sutikimo Dumas niekuomet nebutų uždedami nei renkami joki mokestis, kad be sutikimo Dumas nebutų išleidžiami įstatymai; 7) kad Duma galētu ministrus užklausti apie jų darbus ir pareikalauti nuo jų atsakymo (kad ministrai butu atsakomi prieš Dumą); 8) kad valstiečiai butu aprupinti žeme, išdalinant jiems izdines (kazionas), cerkvines (bažnytines) ir savininkų žemes privertinai, bet su teisingu apmokėjimu; 9) kad samdininkai nebutų skriaudžiami darbdavių, turētu laisvę įkurti tamtikras draugijas ir įstaigas nuo skriaudų ginties; 10) kad butų įvestas visiems dovenai suteikiamasis mokinimas; 11) kad mokestis butu teisingai paskirstomi tarp gyventojų, kad valstijos pinigai butu ant reikalingų dalykų teišleidžiamis; 12) kad butu pagerintas kareivių buvis; 13) kad sritims*) butu suteikta savivalda ir kad nėviena tauta nebutų skriaudžiama.

Šis-tas apie Dumą.

☞ Tarp atstovu Dumoje yra ligšiolai 336 yra rusai, 52 lenkų, 14 žydų, 11 tatarų, 7 lietuviai, 2 baškiru, 4 vokiečiai, 6 latviai, 2 moldavu, 5 igaučiai, 1 čuvašas, 1 bulgaras ir 1 armėnas. Kai visi atstovai susivažiuos, tai jų skaitlius busias 517.

☞ Visos Rusijos valstiečių atstovai apie 130 žmonių įsteigė savo atskirą partiją, prie kurios prisirašė ir nekurie lietuviai, kaip ant: Lopas, Kubilius ir Sabalis. Vienaime tos partijos susirinkime L. Lopas kalbėjo apie Lietuvos reikalus. Tarp kito-ko jis pasakė: „Nedavė mums spaudos, abėcėlę vaikams reikėjo traukti iš Tilžės kaipo kontrabandą; sargai atimdavo ir kapodavo lietuvišką Evangeliją! Mes esame jusų broliai—duokite mums žmoniškai atsiduksėti“. Girdėdamas tuos žodžius vienas seniukas rusas iš vidurio Rusijos persižegnojęs ir taręs: „Och, koksai griekas! (Kov. Tel.)

*) Sritis, skritis, apskritis, yra tai kraštas su vienodais, maž-daug, gyventojais ir jų reikais. Rusiškai sako „oblast“.

Žinios iš užrubežio.

Juodkalnija (Černogoria). Pracuzų laikraštis (Revue Slave) rašo, koku būdu tapo įvesta konstitucija Juodkalnijoje. Tos mažutės kunigaikštystės valdytojas kunigaikštis Niktia arba Mikalojus persitikrinęs, jog žmonėms jau nebūtina senas valdymo budas, apgarsino labai liberališką konstituciją. Tas gabus kunigaikštis nelaukė, kol žmonės sukils ir susierzins, bet pranokdamas visokius bruzdėjimus ir judėjimus, jis be mažiausios veidmainystės, iš tikros širdies davė tą, ko žmonės reikalavo. Tos konstitucijos apgarsinimas buvo labai iškilmingas. Juodkalnijos atstovų susirinkime (skupčinoje) kunigaikštis Mikalojus stovėdamas savo soste ir turėdamas iš abėjų pusių savo sunus, tvirtu ir garsingu balsu prisiekė šventai užlaikysias tos konstitucijos įstatymus. Skupčinos (susirinkimo) šanariai t. y. atsisotdami ir savo balsą pakeldami, išreiškė jam savo pagarbą. Tame iškilmingame Skupčinos posėdyje dalyvavo išeiginiais rubais pasipuošusios atstovų pačios, dukterys, seserys ir motynos.

Juodkalnija (Cernogorija) yra mažutė kunigaikštystė ant Balkano pusiasalio kurios gyventojai šimtais metų kariavo su turkais ir nėkadoms jiems nepasidavė, teip kad jie užlaikė savo savystovystą lig šiai dienai. Turkai užkariavo visas valstijas ant Balkanų pusiasalio, kaip antai Graikiją, Bulgariją, Serbiją, bet Juodkalnio jie neįveikė užjinti; Juodkalnėčiai teip narsiai gynė savo kraštą, jog turkams galop pristigo noro ir narsumo muštis su jais.

Dabartinis Juodkalnijos kunigaikštis Mikalojus yra labai visų mylimas ir lenkiamas valdytojas. Išties jis padarė daug gero savo tautai. Išdailino žmonių papročius, kurie atsižymėjo didžiu kariškumu, pataisė mokyklas, peržiūrėjo teisdarystę (sudus), pravedė daug kelių, pakelė prekystę ir davė pradžia pramonei. Spauda įgyjo visą liuositybę. Nedyvas, jog Juodkalnėčiai myli jį ir labai lenkia.

Londonas. Ginčiai tarp Turkijos ir Anglijos dėl Sinajaus pusiasalio pasibaigė. Sultanas paliepė kariumenei išeiti iš miestelio Tabu. Bus įsteigta komisija kuri galutinai pažymės ribas tarp Turkijos ir Egipto. Anglijos reikalavimus tame dalyke paturėjo Rusija, dėlto, kad jinai pradeda su Anglija brolauties.

Durban'as (Pietinėje Afrikoje). Ties miesteliu Helpmaara buvo susirėmimas Anglijos kareivių su sukilusiais kulasais, tai yra juodaisiais žmonėmis. Iš kulasų pusės apie 30 užmušta, ir daug sužeista. Anglai neturėjo jokios praišties.

Austrija. Ženicos mieste geležies fabrikoje sustreikavo darbininkai, kurie priverstė streikuoti ir anglių kasyklų darbininkus. Tarp streikuojančių ir žandarų buvo muštynės. Darbininkai mėtė į žandarus akmenis ir šaudė iš revolvečių. Žandarai ir-gi gavo, tris darbininkai užmušti, penki sužeisti.

Redaktorius Pralotas *A. Karosas.*

IŠEJO IŠ SPAUDOS

Mažas Katekizmas, arba Trumpas išguldymas tikėjimo tiesų, paskirtas vaikeliams prie pirmos šv. Komunijos prisiruošiantiems. Parašė ir šleido *Dėdė Atanasas.* Kaina 7 kap. Galima gauti J. Naujalio knygyne Kaune. Perkupčiams nuleidžiama pigiaus. To paties rašytojaus galima tenpat gauti knygelę „**Mirtis**“ (senelio apsakymas). K. 5 kap.

K. GALINAITIS
seniaus **Mrongovijus** Kaunę.

paveda daug įvairių

Dailiuju daiktu

is aukso, bronzos, sidabro ir kitų metalų,

* * **ALBOMUS,** * *

photographijų romus,

ŠIKŠNINIUS GALIANTERIJOS PIRKINIUS,

Liampas,

visokius ukiškuosius dalykus,

PLIENINIUS PIRKINIUS,

GINKLUS, * *

medžioklės įrankius,

* * **Kosmetikus** ir k.

BAŽNYTINIŲ DRAPANŲ DIRBTUVĖ

Cecilijos Baranauskytės

Kaunę. Viešasis (paradny) placas. Fišero namai.

DANTŲ GYDYTOJA

Janulaitytė-Biliunienė,

tamtikrus mokslus išėjusi Charkove ir paskiaus Berlyne, pagydo gendančius ir skaudančius dantis, o kiaurus užlipdo labai stipriomis plombomis, teip jog paskui per ilgą laiką dar galima drąsiai kietus valgius kramtyti ir nebejausti dantų skaudėjimo. Traukia dantis be sopėjimo. Gydykla Kaune, Naujoje gatvėje, Virovyčiaus namuose (№ 9). 10-4

STANIO STANIONIO SANKROVA

Panevėžyje, Remygalos gatvė.

Pardavinėja įvairias ukininkystės mašinas ir padarynes.

Pirkioja javus ir sviestą.

Daktaro A. Jagdhold'o Elektroterapija ir Rentgenologija.

Ištyrinėjimas ir kiauurai peržiurėjimas su **RENTGENOSKOPO** pagalba visokių kuno dalių ir jų ligų: krutinės, širdies, plaučių, pleurito, inkstų, puslės, kaulų gedimo ir perlužimo. Atradimas užsilikusių kunų pašalinių daiktų, kaip štai: šratų, kulškų, adatų ir k. p. Gydymas su **RENTGENOSKOPO** pagalba visokių ligų esančių pavirš kuno, kaip antai: vėžio, niežų, skaudulių ir k. p. Teipogi su **ELEKTRIKOS** pagalba gydymas reumatizmo, nervų, apmirimo kuno dalių ir k. p. **Liepojuje**. Grudų gatvė (Zernovaja), № 42, Bonyco namai.

25--4

VARGONŲ FABRIKA

Jono Garalevyčiaus

perkelta ant Porto gatvės į nuosavus namus; žymiai padidino veikala; priima užsakymus kas link statymo naujų ir taisymo senų vargonų.—Adr.: Kaunas. Portova, nuosavi n.

VARGONUS NAUJUS 7 raktais su mano pūstatymu ir gvarancija ant 10 metų parduodu už 250 rub.—dėlto pigiai, kad be užsakymo dirbau. Jų vertybę žino Kražių klebonas—Adresas: Pačta ir m. Kražiai Kauno gub. Juozapai Bu kauskiui.

2-2

Daktaras A. von Forestier

specijališkas gydymas sergančių ausių, nosies ir gerklės ligomis. Nuo 12—1 valandos dieną ir nuo 6—7 val. vakarę. **Liepojus**, Grudų gatvė (Zernovaja), № 42, Bonyco namai.

25-4

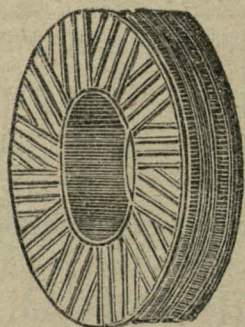
7 kl. mokinys, katalikas, lietuvis, turįs rekomendaciją nuo Mintaujos kapelano, jieško lekcijų arba atsakaus darbo vasaros metu.

Adr.: Mintauja, Švedgovska, № 27 (Veinbergo nam.) dėl J. A.

3-1

PIRMUTINE ROSSIJOS DIRBTUVE

PRANCUZIŠKŲ

A K M E N U

G. A. RAMMO KAUNE

Kurausko gatvė o paties namai.

Siulo malunams girkas tikras Prancuziškas ir padirbtas, kruopų dirbamas, o teip pat šilkus del cilinderių ir kitokius malunų daiktus vidutinėmis kainomis.

* Pabaigęs **Buchalterijos** kursą, jieš-
* kau atsakios vietas. *
* Adr.: pačta ir m. Rietava Kauno *
* gub. Kaz. Norkui. *
2-1 *

A. ir H. SKIRMUNTAS

(Kaunę ir Vilniuje.)

Pavedame garbiųjų klijentų atidžiai: Vynus bažnytinius valakiškus ir rusiškus iš savų vynyų, teipajau vynus ispaniškus, prancuziškus ir rusiškus geriausių gatunkų. Musų krautuvės turi apščiai išsirinktinai koniakų, romų, arakų, likerijų ir visokių spiritualijų. Parduodame vidutinėmis kainomis, pirkliams nuleidžiame rabatą.